Ostrołęka, 16 grudnia 2016r.

URZĄD GMINY PRZASNYSZ
Nr dziennika.....
wpłynęło 19. 12. 2016
Ilość załączników.....
Przydzielono.....
.....(podpis)

WOJEWODA MAZOWIECKI

SPN-O.7511.4.2016

DECYZJA Nr 1157/O/2016

Na podstawie art. 138 § 2 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.)* oraz art. 8 m i art. 8 ust. 1, w związku z art. 1 ust. 1 i 2, art. 3, art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 i 2, art. 15, art. 17, art. 18 ust. 1i 2, art. 25 ust. 1 *ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016r., poz. 703),* po rozpatrzeniu **odwołania Tomasza Kosakowskiego, Janusza Ojrzyńskiego, Zbigniewa Brzezińskiego, Piotra Brzezińskiego, Zbigniewa Smętek, Waldemara Keczmerskiego oraz Grzegorza Bagińskiego** od decyzji Starosty Przasnyskiego z dnia 30 sierpnia 2016 roku, Nr G.6821.4.1.2015.2016 w sprawie ustalenia, że nieruchomość położona w obrębie wsi Klewki, gm. Przasnysz, oznaczona jako działka nr 24 o pow. 1,2100 ha stanowi mienie gromadzkie (mienie gminne Gminy Przasnysz)

- uchylam zaskarżoną decyzję w całości i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ i instancji.

Uzasadnienie

Po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Przasnysz z dnia 6 lutego 2015 roku, Nr Gpk.68221.1.2015 o ustalenie, że nieruchomość położona w obrębie wsi Klewki gm. Przasnysz, oznaczona jako działka nr 24 o pow. 1,2100 ha stanowi mienie gminne, zaskarżoną decyzją z dnia 30 sierpnia 2016 roku, Nr G.6821.4.1.2015.2016 Starosta Przasnyski ustalił, że ww. nieruchomość stanowi mienie gromadzkie (mienie gminne Gminy Przasnysz). Decyzja została ogłoszona w sposób określony w art. 8 ust. 6 *ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.*

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ostrołęce zawiadomieniem o przekazaniu z dnia 26 października 2016 roku, Nr SKO.4003/24/2016 przekazało Wojewódzkie Mazowieckiemu do rozpatrzenia zgodnie z właściwością, stosownie do art. 8 m *ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* odwołanie od ww. decyzji mieszkańców wsi Klewki: Tomasza Kosakowskiego, Janusza Ojrzyńskiego, Zbigniewa Brzezińskiego, Piotra Brzezińskiego, Zbigniewa Smętek, Waldemara Keczmerskiego oraz Grzegorza Bagińskiego.

W odwołaniu mieszkańcy wsi Klewki zarzucają cyt. *„błąd w ustaleniach faktycznych, poprzez wadliwe przyjęcie, że ww. nieruchomość stanowi mienie gromadzkie, a jednocześnie nie stanowi wspólnoty gruntowej (wspólnoty wiejskiej wsi Klewki."*

Wskazują, że przy ponownym rozpatrzeniu sprawy, na skutek uchylania przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ostrołęce decyzji Starosty Przasnyskiego o uznaniu ww. nieruchomości za wspólnotę gruntową, organ I instancji nie poczynił żadnych ustaleń w zakresie stanu prawnego nieruchomości w dniu wejścia w życie *ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych*, tj. w dniu 5 lipca 1963 roku. Organ I instancji oparł rozstrzygnięcie tylko na ustaleniu, że brak jest jakichkolwiek dokumentów świadczących, że powołanie Spółki wsi Klewki na zebraniu wiejskim w dniu 1 lutego 1971 roku nie nastąpiło zgodnie z prawem. W piśmie uzupełniającym do odwołania z dnia 10 października 2016 roku wskazano, że organ I instancji nie wziął pod uwagę takich faktów jak:

- kwalifikacja przedmiotowej nieruchomości, jako wspólnota gruntowa wsi Klewki w sprawie prowadzonej przez Sąd Powiatowy w Przasnyszu o zasiedzenie,
- zaświadczenia Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Przasnyszu z dnia 19.11.1969 roku w którym stwierdzono, że nieruchomość stanowi wspólnotę wsi Klewki.

Ponadto, mimo zaleceń organu odwoławczego, Starosta nie odnosił się do zapisów ewidencji gruntów z lat sześćdziesiątych, nie przeprowadził rozprawy administracyjnej, nie dokonał ustaleń w zakresie rejestru nieruchomości wykazanych w latach sześćdziesiątych jako mienie gromadzkie.

Wnoszą o uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Rozpatrując sprawę na podstawie zebranego materiału dowodowego stwierdzono, co następuje:

Istota sprawy sprowadza się do oceny, czy w przeprowadzonym w niniejszej sprawie postępowaniu administracyjnym doszło do zgodnego z prawem wydania decyzji dotyczącej ustalenia, że przedmiotowa nieruchomość stanowi mienie gromadzkie. Jedną z naczelnych zasad postępowania administracyjnego jest zasada dochodzenia prawdy obiektywnej, wynikająca z treści art. 7 *K.p.a.* Nakłada ona na organy prowadzące postępowanie obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy pod względem faktycznym i prawnym.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, *organ odwoławczy jest obowiązany ocenić prawidłowość decyzji pierwszoinstancyjnej nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej tą decyzja. Dwuinstancyjność postępowania oznacza, że złożenie przez stronę odwołania od decyzji organu I instancji powoduje, iż sprawa rozpoznawana jest ponownie przez organ odwoławczy. Organ ten rozpoznaje sprawę, a nie odwołanie (wyrok WSA we Wrocławiu z 20.10.2011r.,II SA/Wr 488/11).*

Bezspornym faktem jest, że Starosta Przasnyski postępowanie w przedmiotowej sprawie wszczął na wniosek Wójta Gminy Przasnysz o ustalenie, że nieruchomość położona w obrębie wsi Klewki gm. Przasnysz, oznaczona jako działka nr 24 o pow. 1,2100 ha stanowi mienie gminne Gminy Przasnysz *(zawiadomienie Starosty Przasnyskiego z dnia 20.02.2015r., Nr G.6821.4.1.2015).*

Jak stwierdzono w decyzji, stosownie do art. 8 ust. 1 *ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 38, poz. 169 ze zm.),* w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 roku, starosta ustalał, które nieruchomości stanowiły mienie gromadzkie, bądź wspólnotę gruntową.

Z uzasadnienia decyzji wynika, że w ewidencji gruntów nieruchomość ta obecnie zapisana jest jako władanie na zasadach posiadania samoistnego „Grunty Gromadzkie". W rejestrze ewidencji gruntów założonym w 1960 roku nieruchomość ta zapisana była jako działka nr 49 o pow. 1,1800 ha, a po ujawnieniu podziału wynikającego z postanowienia Sądu Powiatowego w Przasnyszu o stwierdzeniu zasiedzenia części nieruchomości o pow. 0,07 ha, jako działka 49/6 o pow. 1,11 ha. W odnowionej ewidencji (w 1987 r.) oznaczona jest nr 24 o pow. 1,2100 ha i zapisana jako „Grunty Gromadzkie (Klewki)".

Powołując się na przepisy nieobowiązującego *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 roku w sprawie zarządu mienia gromadzkiego i trybu jego zbywania (Dz.U. Nr 64,poz.303)* organ wskazał na definicję mienia gromadzkiego - rozumieć należy przez to mienie, które do dnia wejścia w życie *ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych* stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe. Jak podaje, do czasu wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku, gminy dzieliły się na gromady, które były podmiotem majątku gromadzkiego. W gromadach podmiotem majątku gromadzkiego była gromada będąca osobą prawną. Majątek gromadzki składał się z majątku przeznaczonego na cele publiczne. *Ustawą z dnia 25 września 1954 roku* zniesione zostały dotychczasowe gminy i gromady, a utworzone zostały nowe, mienie tych jednostek stało się zaś majątkiem państwowym (Skarbu Państwa).

Jak wskazał organ w uzasadnieniu decyzji, przy ponownym rozpatrywaniu sprawy należało wyjaśnić, czy na zebraniu wiejskim w dniu 1 lutego 1971 roku uchwała o powołaniu spółki we wsi Klewki podjęta została zgodnie z przepisem art. 14 *ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 38, poz. 169 ze zm.)*, który stanowi, że spółkę do sprawowania zarządu nad wspólnotą i do właściwego zagospodarowania gruntów wchodzących w skład tej wspólnoty mogą tylko powołać osoby uprawnione do udziału we wspólnocie gruntowej, a utworzenie spółki następuje w drodze uchwały powziętej większością głosów uprawnionych do udziału we wspólnocie przy obecności przynajmniej połowy uprawnionych.

Stwierdzono, że w przekazanej przez Sąd Rejonowy w Przasnyszu kserokopii dokumentacji akt sądowych sygn. akt Ns 161/71 w sprawie zasiedzenia części działki o dawnym nr 49, brak jest jakichkolwiek dokumentów świadczących, że na zebraniu wiejskim w dniu 1 lutego 1971 roku spółka ta powołana została zgodnie z przepisem art. 14 ww. ustawy. Mianowicie ze znajdującego się w aktach sądowych protokołu z zebrania wiejskiego z dnia 1 lutego 1971 roku wynika, że spółkę i zarząd tej spółki powołano na zebraniu wiejskim, jednak w protokole tym brak jest wykazu osób uprawnionych do udziału we wspólnocie oraz informacji czy w zebraniu tym uczestniczyły tylko osoby uprawnione do udziału we wspólnocie oraz czy uchwała o powołaniu spółki powzięta została większością głosów uprawnionych do udziału we wspólnocie przy obecności przynajmniej połowy uprawnionych.

Wskazano, że zgodnie z przepisami ww. ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych obowiązującymi do dnia 31 grudnia 2015 roku dla nieruchomości stanowiących wspólnotę gruntową winna być utworzona spółka, a osoby powołane w statucie spółki do reprezentowania jej na zewnątrz, mogą występować w sprawach dotyczących nieruchomości wchodzących w skład wspólnoty. Oznacza to, że poszczególny uczestnik wspólnoty może działać jedynie za pośrednictwem organów statutowych, zaś sama wspólnota może działać tylko w ramach utworzonej przez uczestników spółki. Nazwa spółki i skład zarządu spółki oraz obszar wspólnoty gruntowej i wykazy uprawnionych do korzystania z tej wspólnoty podlegały z urzędu wpisowi do ewidencji gruntów. Wszelkie późniejsze zmiany w obszarze wspólnoty gruntowej i w wykazie osób uprawnionych, jak również zmiana statutu i zmiany w składzie osobowym zarządu, także winny być zgłoszone do ewidencji przez zarząd spółki.

Stosownie do art. 18 ust. 1 ww. ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, statut tej spółki oraz jego zmiany winien być wówczas zatwierdzony przez właściwy do spraw rolnych i leśnych organ Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Przasnyszu, a po likwidacji powiatów w 1975 roku przez Naczelnika Gminy (Wójta). Z chwilą zatwierdzenia tego statutu dopiero powstała spółka nabywa osobowość prawną.

Stwierdzono, że Wójt Gminy Przasnysz w odwołaniu o decyzji Starosty Przasnyskiego z dnia 25 maja 2015 roku, Nr G.6821.4.2015 w przedmiocie ustalenia, że ww. nieruchomość stanowi wspólnotę gruntową (wspólnotę wiejską wsi Klewki) stwierdził, że spółka ta nie jest zarejestrowana w Urzędzie Gminy Przasnysz, oraz brak jest jakichkolwiek informacji, że wówczas spółka ta została zarejestrowana przez uprawniony organ, co oznacza, że nie nabyła ona osobowości prawnej. Także w aktach będących w posiadaniu Starostwa brak jest informacji o zarejestrowaniu tej spółki. Ponadto ustalono, że osoby powołane wówczas do zarządu spółki, to jest: Bagiński Antoni, Śliwkowski Józef i Pydyński Tadeusz nie żyją od kilkunastu lub kilkudziesięciu lat.

Starosta Przasnyski pismem z dnia 25 listopada 2015 roku zwrócił się do Sołtysa wsi Klewki, aby powiadomił mieszkańców wsi Klewki, żeby osoby mające wiedzę lub dokumenty świadczące, że spółka, jej zarząd powołany na zebraniu wiejskim w dniu 1 lutego 1971 roku oraz uchwalony statut, zatwierdzono przez uprawniony organ (właściwy do spraw rolnych i leśnych organ Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Przasnyszu), zgłosiły na piśmie informację oraz dostarczyły posiadane dokumenty z tym związane, pod rygorem pominięcia ich jako materiału dowodowego w sprawie. Jednak nie przedstawione zostały przez mieszkańców wsi Klewki

dokumenty lub informacje świadczące, że powołana na zebraniu wiejskim w dniu 1 lutego 1971 roku spółka, jej zarząd oraz uchwalony statut zatwierdzony został przez uprawniony organ.

Ponadto stwierdzono, że Archiwum Państwowe m. st. Warszawy Oddział w Pułtusku pismem z dnia 26 stycznia 2016 roku poinformowało, że brak jest zarchiwizowanej dokumentacji PPRN w Przasnyszu dotyczącej przedmiotowej sprawy.

W świetle powyższego organ I instancji stwierdził, że brak jest dokumentów świadczących, że powołany na zebraniu wiejskim w dniu 1 lutego 1971 roku zarząd spółki oraz uchwalony statut tej spółki został zatwierdzony przez uprawniony wówczas organ, dlatego też należało uznać, że spółka ta nie nabyła osobowości prawnej. Ponadto stwierdzono, że ze sposobu zagospodarowania tej nieruchomości uchwalonego na zebraniu wiejskim w dniu 1 lutego 1971 roku wynika, że przeznaczona była na cele ogólnowiejskie (piaskownica, wodopój, droga dojazdowa), co świadczy, że stanowiła ona mienie gromadzkie, czego skutkiem było wydanie zaskarżonej decyzji w sprawie ustalenia, że nieruchomość położona w obrębie wsi Klewki gm. Przasnysz, oznaczona jako działka nr 24 o pow. 1,2100 ha stanowi mienie gminne. Stwierdzono, że decyzja została ogłoszona stosownie do art. 8 ust. 6 ww. ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 roku, tj. decyzję o ustaleniu, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz ogłasza wywieszając w urzędzie gminy oraz w starostwie powiatowym na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

W tym miejscu zauważyć należy, że *ustawą z dnia 10 lipca 2015 roku o zmianie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1276)* w sposób znaczący zmieniono regulacje prawne stanowiące podstawę prawną do orzekania w zakresie ustalenia, które nieruchomości stanowią wspólnoty gruntowe oraz mienie gromadzkie. Ustawa ta weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 roku. Przepisy przejściowe tej ustawy stanowiły, że postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2016 roku. Po dniu 31 marca 2016 roku postępowania w tym zakresie poprowadzi się na podstawie przepisów *ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych*, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zaś stosownie do art. 8 m *ustawy*, organem wyższego stopnia w rozumieniu *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.)* dalej *K.p.a.* w stosunku do starosty jest wojewoda.

Zatem, rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie winno nastąpić na podstawie przepisów *ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (jednolity tekst: Dz. U. z 2016r., poz. 703)*, a nie jak to uczynił organ I instancji, stosując wybiorczo przepisy *ustawy* obowiązujące do 31 grudnia 2015 roku oraz przepisy *ustawy* obowiązujące od 1 stycznia 2016 roku.

Stosownie do art. 8 ust. 1 *ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (jednolity tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 703)*, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 roku starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, stanowią mienie gromadzkie.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 *ustawy* wspólnotami gruntowymi podlegającymi zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie są nieruchomości rolne, leśne oraz obszary wodne:

1) nadane w wyniku uwłaszczenia włościan i mieszczan-rolników na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania ogółowi, pewnej grupie lub niektórym mieszkańcom jednej albo kilku wsi,

2) wydzielone tytułem wynagrodzenia za zniesione służebności, wynikające z urządzenia ziemskiego włościan i mieszczan-rolników, na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania gminie, miejscowości albo ogółowi uprawnionych do wykonywania służebności,

3) powstałe w wyniku podziału pomiędzy zespoły mieszkańców poszczególnych wsi gruntów, które nadane zostały przy uwłaszczeniu włościan i mieszczan-rolników mieszkańcom kilku wsi na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania,
4) użytkowane wspólnie przez mieszkańców dawnych okolic i zaścianków oraz należące do wspólnot urbarialnych i spółek szałaśniczych,
5) , otrzymane przez grupę mieszkańców jednej lub kilku wsi na wspólną własność i do wspólnego użytkowania w drodze przywilejów i darowizn bądź nabyte w takim celu,
6) zapisane w księgach wieczystych (gruntowych) jako własność gminy (gromady), jeżeli w księgach tych istnieje wpis o uprawnieniu określonych grup mieszkańców gminy (gromady) do wieczystego użytkowania i pobierania pożytków z tych nieruchomości,
7) stanowiące dobro gromadzkie (gminne) będące we wspólnym użytkowaniu na terenach województw rzeszowskiego, krakowskiego oraz powiatu cieszyńskiego województwa katowickiego.

Stosownie do ust. 2 tego artykułu oprócz wspólnot gruntowych (ust.1) podlegają zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie także nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi, zaś ust. 3 tego artykułu stanowi, że przepis ust. 2 nie dotyczy mienia gromadzkiego położonego na terenach miast i osiedli.

W myśl art. 3 *ustawy* nie zalicza się do wspólnot gruntowych nieruchomości lub ich części określonych w art. 1 ust. 1, jeżeli:
1) do dnia 31 grudnia 1962 r., a w przypadku lasów i gruntów leśnych do dnia 30 września 1960 r. zostały podzielone na działki indywidualne pomiędzy współuprawnionych albo uległy zasiedzeniu,
2) przed dniem 1 stycznia 2011 r. zostały prawnie lub faktycznie przekazane na cele publiczne lub społeczne.

Przepis art. 1 powołanej ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych szczegółowo określa nieruchomości wchodzące w skład wspólnot gruntowych, zaliczając do nich nieruchomości enumeratywnie wymienione w ust. 1 oraz w ust. 2. Wyjątki od uregulowania zawartego w art. 1 określa art. 3. Stosownie do art. 8 *ustawy*, starosta ustala w drodze decyzji, które spośród nieruchomości o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 stanowią mienie gromadzkie. Z przytoczonych przepisów wynika, że zaliczenie nieruchomości do wspólnot gruntowych nastąpiło z mocy prawa z dniem wejścia w życie omawianej ustawy, zaś o zaliczeniu tym decydowało spełnienie przesłanek określonych w art. 1 ust. 1 lub 2 *ustawy*, przy braku wyłączenia z art. 3 *ustawy*.

W rozpoznawanej sprawie, organ nie poczynił żadnych ustaleń, które odnosiłyby się do stanu istniejącego w dniu wejścia w życie *ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych*, tj. w dniu 5 lipca 1963 roku.

Decyzja wydawana na podstawie art. 8 ustawy jest zatem orzeczeniem deklaratoryjnym stwierdza jedynie stan prawny istniejący w dniu wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych. Zachowuje ten walor do czasu zmiany stanu faktycznego wskutek zaistniałego później zdarzenia (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 września 1995 r., SA/Kr 2717/94, ONSA 1996, z. 4, poz. 157 i z dnia 20 września 1995 r., II SA/Łd 1281/95, niepubl.).

Starosta Przasnyski w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie odnosząc się w ogóle do art. 1 *ustawy* ustalił wyłącznie, czy na zebraniu wiejskim w dniu 1 lutego 1971 roku została podjęta uchwała w sprawie zatwierdzenia statutu wspólnoty wsi Klewki, zgodnie z obowiązującym wówczas prawem. Oczywiście okoliczność ta ma znaczenie w tym sensie, że potwierdzenie faktu powołania zarządu spółki, rozwiązałoby wątpliwości co do stwierdzenia, że nieruchomość stanowi wspólnotę gruntową. Natomiast niepowołanie zarządu, czy nawet niepowołanie spółki do sprawowania zarządu nad wspólnotą i do właściwego zagospodarowania gruntów wchodzących w skład tej wspólnoty, stosownie do art. 14 *ustawy* nie wywołuje skutku w postaci utraty przez nieruchomość statusu wspólnoty gruntowej. Zatem uznanie nieruchomości za mienie gromadzkie

przez organ pierwszej instancji należy uznać za całkowicie dowolny, zaś rozstrzygnięcie za nie mające odzwierciedlenia w ustaleniach stanu prawnego i fatycznego w sprawie.

Rozpoznając sprawę należało jednoznacznie ustalić, czy sporne nieruchomości podlegają zaliczeniu do którejkolwiek z kategorii określonej w art. 1 ust. 1 pkt 1- 6 *ustawy*, czy też jest to mienie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 *ustawy*. Zaistnienie ewentualne przesłanki wyłączającej, organ powinien w sposób wyczerpujący i przekonywujący uzasadnić (zaskarżona decyzja wymogu tego nie spełnia). Jak słusznie wskazano w odwołaniu organ I instancji nie odniósł się w ogóle do ustaleń poczynionych w postępowaniu, w wyniku którego decyzją z dnia 25 maja 2015 roku, Nr G.6821.4.1.2015 Starosta Przasnyski ustalił, że przedmiotowa nieruchomość stanowi wspólnotę gruntową *(decyzja uchylona przez SKO w Ostrołęce decyzją z dnia 12.08.2015r., Nr SKO.GG/4000/608/2015 i sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji).*

W decyzji tej znalazło się stwierdzenie cyt. *„Oznacza to, że wówczas nieruchomość ta nie stanowiła mienia gromadzkiego, jako mienia gromadzkiego byłej gromady Przasnysz, które w myśl przepisów ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych stało się mieniem państwowym. Mając powyższe na uwadze organ uznał, że przedmiotowa nieruchomość stanowi wspólnotę gruntową (wspólnotę wiejską wsi Klewki)."*

Ponadto znajdujące się w aktach sprawy *„Rejestr pomiarowo-klasyfikacyjny"* oraz *„Protokół ustalenia stanu władania gruntów wsi Klewki"* nie są opisane poprzez wskazanie miejsca ich wydobycia oraz datę ich sporządzenia, zatem nie mogą stanowić skutecznego dowodu w rozstrzygnięciu. Starosta nie odnosił się do zapisów ewidencji gruntów z lat sześćdziesiątych, nie przeprowadził rozprawy administracyjnej, nie dokonał ustaleń w zakresie rejestru nieruchomości wykazanych w latach sześćdziesiątych jako mienie gromadzkie. W aktach sprawy brak jest również wykazu zmian gruntowych, z którego wynikałoby, że nieruchomość oznaczona jako działka o obecnym nr 24, obręb 20, Klewki o pow. 1,2100 ha zapisana jako „Grunty Gromadzkie (Klewki)" stanowi działkę o dawnym nr 49/6.

W myśl art. 81 *K.p.a.*, okoliczność faktyczna może być uznana za udowodnioną, jeżeli strona miała możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów. Powyższe obliguje organ do zapewnienia stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwienia im wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań stosownie do art. 10 § 1 *K.p.a.* Zawarte w treści tego przepisu sformułowanie "przed wydaniem decyzji" jednoznacznie wskazuje, iż chodzi o moment postępowania, w którym organ administracji publicznej, po zakończeniu postępowania dowodowego, przechodzi do fazy podjęcia rozstrzygnięcia. Przesłane akta sprawy nie wskazują natomiast, aby stronom postępowania umożliwiono zapoznanie się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, stanowiącym podstawę wydanego rozstrzygnięcia. Nie można zatem wykluczyć, iż powyższe uchybienie uniemożliwiło stronie dokonanie konkretnych czynności procesowych. Organ nie odniósł się do wniosku Wójta Gminy Przasnysz o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej, na co wskazują również odwołujący.

Zgodnie z podstawowymi zasadami postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej winny w sposób należyty i wyczerpujący informować strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków, będących przedmiotem postępowania administracyjnego (art. 9 *K.p.a.*). Musi wyczerpująco zebrać, rozpatrzeć i ocenić cały materiał dowodowy (art. 77 § 1 i art. 80 *K.p.a.*) oraz uzasadnić swoje rozstrzygnięcie według wymogów określonych w art. 107 § 3 *K.p.a.*

Wskazane powyżej okoliczności prowadzą do wniosku, iż organ I instancji podejmując decyzję nie dopełnił ciążących na nim obowiązków, tj. wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego i podjęcia rozstrzygnięcia po dokładnym wyjaśnieniu stanu faktycznego. Dlatego też, mając na względzie przytoczone okoliczności faktyczne i prawne niniejszej sprawy, kwestionowaną decyzję należało uchylić w całości, a sprawę przekazać do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdyż została ona podjęta z naruszeniem powyżej wskazanych przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma

istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przy ponownym rozpatrzeniu sprawy, biorąc pod uwagę zakres i charakter przedmiotowego postępowania, organ winien również rozważyć możliwość przeprowadzenia rozprawy administracyjnej. Wskazać należy, że jej przeprowadzenie może nastąpić nie tylko na wniosek strony, ale także z urzędu, w każdym przypadku gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania lub gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron (art. 89 *K.p.a.*).

Wobec powyższego orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Pouczenie

Decyzja może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Kierownika Oddziału Skarbu Państwa i Nieruchomości w Delegaturze-Placówce Zamiejscowej w Ostrołęce, działającego z upoważnienia Wojewody Mazowieckiego, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI * 21 *

z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO
Ewa Karpińska
Starszy Inspektor Wojewódzki

Otrzymują :

1. Tomasz Kosakiewicz
   Klewki 21, 06-300 Przasnysz
2. Janusz Ojrzyński
   Klewki 14, 06-300 Przasnysz
3. Zbigniew Brzeziński
   Klewki 16, 06-300 Przasnysz
4. Piotr Brzeziński
   Klewki 15, 06-300 Przasnysz
5. Zbigniew Smętek
   Klewki 6, 06-300 Przasnysz
6. Waldemar Keczmerski
   Klewki 5,06-300 Przasnysz
7. Grzegorz Bagiński
   Klewki 9, 06-300 Przasnysz
8. Janusz Wójcik-sołtys
   Klewki, 06-300 Przasnysz
   /z prośbą o ogłoszenie decyzji w sposób zwyczajowo przyjęty/
9. Wójt Gminy Przasnysz
   ul. Św. Stanisława Kostki 5, 06-300 Przasnysz
   / z prośbą o wywieszenie decyzji na tablicy ogłoszeń oraz zamieszczenie na stronie BIP/
10. Starosta Przasnyski
    ul. Św. Stanisława Kostki 5, 06-300 Przasnysz
    / z prośbą o wywieszenie decyzji na tablicy ogłoszeń oraz zamieszczenie na stronie BIP/
11. Aa

Decyzja jest zwolniona od opłaty skarbowej, na podstawie art. 4 ustawy z dnia 16.11.2006 roku o opłacie skarbowej (tekst jednolity: Dz.U. z 2015 r., poz. 783 ze zm.).

Dodatkowe informacje:
Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie Oddział Skarbu Państwa i Nieruchomości
Delegatura-Placówka Zamiejscowa w Ostrołęce
07-410 Ostrołęka, ul. Gorbatowa 15,pokój 44, tel. 29 74 66 243, faks 29 74 66 244
prowadzący sprawę: Ewa Karpińska, e-mail: ekarpinska@mazowieckie.pl